

ДО ЧИНОВНИКА С. П.: ПРИТЧА ЗА ОСИНОВЕНИЯ

Вие искате да знаете истината за човешкия живот. Трудно е тя да бъде изказана в едно писмо. Нека опитаме с притча. Един богат човек имал едничък син. Освен него осиновил и един беден сирак. След време започнал да гледа и на него като на свое чедо. Но при осиновения дошъл един черен магьосник и го наговорил да избяга от къщата на благодетеля си, като му обещал, че с помощта на своите магии ще го направи много по-славен от бащата осиновител. Наговорен по този начин, осиновеният отишъл при своя благодетел с молба да го пусне да си отиде. Бащата прозрял случилото се, но не се възпротивил и оставил осиновения син да постъпи по волята си. Станало му обаче жал и на раздяла му дал една везана кесия, пълна със злато и скъпоценни камъни. Изпратил го със сълзи. И така нещастникът тръгнал на път. А онзи магьосник не само че не помагал на самотния пътник, но изпращал и свои сродници да го ограбват. Виждайки се в беда, клетият момък се откупвал от грабителите със златото и скъпоценните камъни. Молил само да не му отнемат везаната кесия. Разбойническите засади следвали една след друга и накрая кесията останала празна. Тогава пред него се появил лично самият магьосник. Като го видял, нещастникът се хвърлил към него за помощ като към приятел. Но той, скърцайки със зъби, сграбчил везаната кесия и я задържал, искайки да я отнеме от момъка. През цялото време бащата гледал отдалеч какво се случва с осиновения, съжалил се над него и изпратил единствения си син да го спаси от гибел. Синът пристигнал в последната минута, когато нещастникът вече изнемогвал в борбата за везаната кесия, ударил магьосника и го ранил смъртно. След това напълнил кесията на клетия момък със злато и скъпоценни камъни и му казал по-скоро да я прибира у дома, където го чака бащата.

Разбирате ли тази притча? Бащата е Бог. Синът - Иисус Христос. Осиновеният - Адам и неговото потомство. Магьосникът е сатаната. Везаната кесия е човешкото тяло. Златото и скъпоценните камъни са богатите дарове, с които Бог е изпълнил човешката душа. Като се отдалечил от Бога, своеволният човешки род постепенно изгубил духовните си блага и останал само с телесния си живот. И когато сатаната се опитал да присвои и него, и така напълно да унищожи Божието творение, на света се явил Синът Божи. Той ранил смъртно сатаната и го низвергнал, ранен и безсилен, в дълбините на ада. А в телесния живот на човечеството отново вдъхнал жива душа и я изпълнил с божествени дарове. В същото време Той заповядал на Адамовото потомство да се върне с тези нови блага в дома на Небесния Отец.

Мир Вам и Христово благословение!